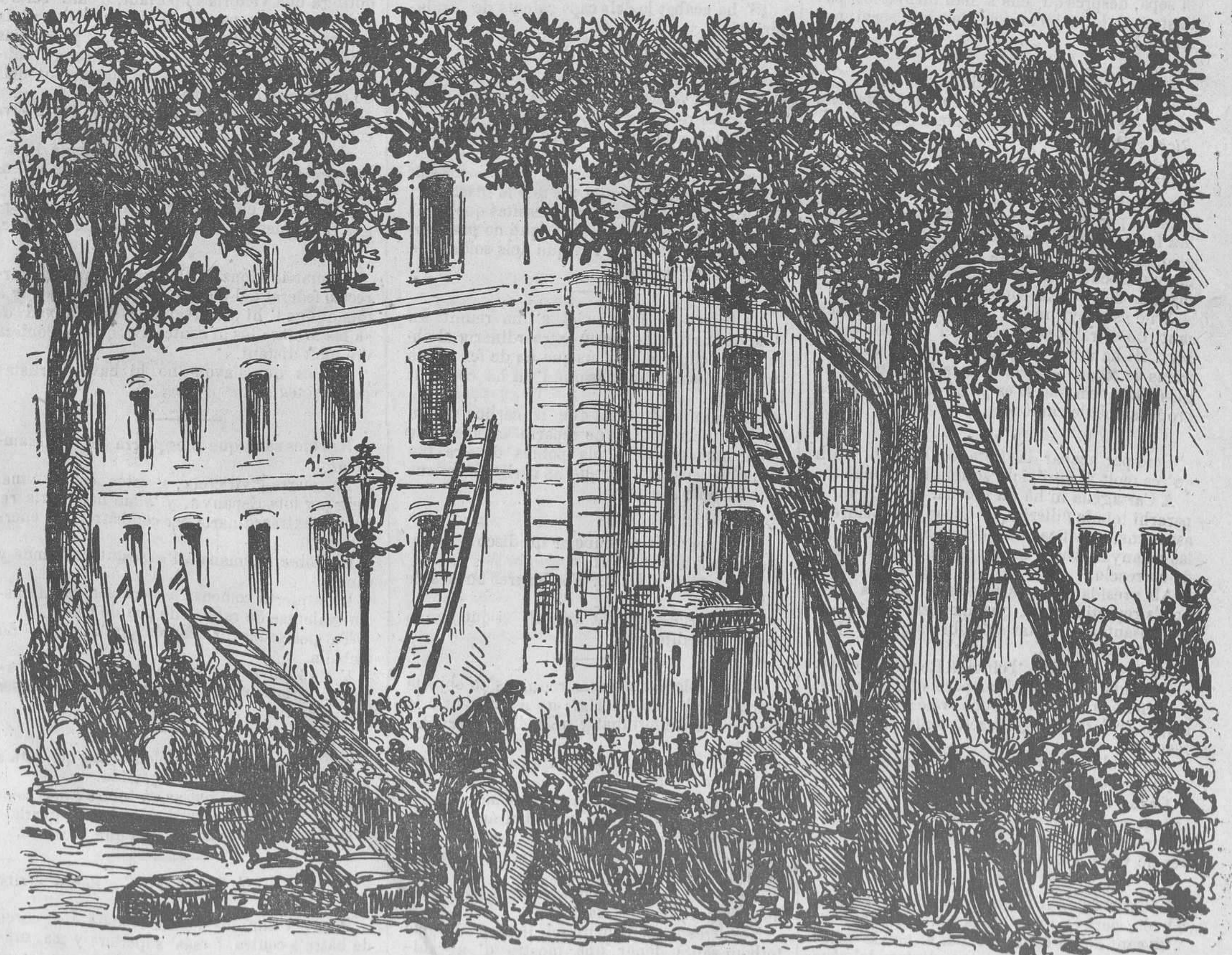

LA CAMPANA DE GRACIA

ASPECTE QUE PRESENTABA LA RAMBLA DE ATARASSANAS LA NIT DEL 18.

«Despues de tots aquestos preparatius penetra l' autoritat en lo quartel y troba á tothom dormint.»

LO DIA DE SANT ROCH.

ETXA memorable es la de Sant Roch y ho será molt mes d' aquí en avant.

No s' olvidi que aquí á España á mes del govern de la República tenim un govern que de *federal* que volia ser s' ha anat tornant *feudal*.

Lo senyor d' aquest govern que durant molt temps ab tò evangelich havia tocat lo bombo desesperadament, un dia 's presentá davant del públich, repartint als sorges y als pobres una sopa desde la porta del seu castell, canviant per un moment lo cetro ab la llosa

¡Oh dolçíssim temps dels frares, com re-tornas á veure'ns!

Anéu pobres, anéu los qui 'us trobéu empobrits per las malas tretas del vostre senyor: anéu ab la casserola de llauna á rebre la cullarada de sopa.

En temps dels frares, las terras eran dels convents y monestirs, y dels rosegons que sobran dels seus fartoris s' en feya la sopa, pèls que sense tenir un terròs havian de viure de la caritat.

Are en lo ditxós temps dels cantonalistas, tots los ingressos de las caixas públicas pertanyen als que tenen la payella pèl mànech, als que mes manya han sabut donarse en embaucar al poble, als moderns senyors feudals.

Per ço, quan á consecuencia dels desòrdres que 's produheixen y de la desconfiansa qu' engendra aquest estat de cosas se paralisen los treballs y 'l obrer se mor de gana, los senyors feudals se cuidan bè prou de repartirli la sopa, després qu' ells s' han menjat los pollastres ab la mateixa vagilla que serví per Isabel II.

L' amo de aquest tinglado 's diu Roch.

Roch se diu, y després de lo de Cartagena hi ha qui assegura que tè las tres erres. Roch, Rich y Ruch.

Lo dia setze de aquest mes fou lo seu sant. Hi hagué gala ab uniforme: era 'l sant del senyor de força y *cuchillo*.

Sitiat per mar y per terra, diuhen que celebrá la seva festa com Baltazar, com Sardanápalo, com los emperadors romans: — «Afartéume y diguéume moro» — aquesta es la gran màxima dels panxa-contentos.

Y no estranyi ningú que celebrès lo seu sant. Lo estrany seria que no l' hagués celebrat. Hi ha un ditxo que dñu: — «Los dos estremos se tocan» — y celebrar la festivitad religiosa ja sabem que si es propi de carlins, es propi també de cantoners.

Però per acabar la festa, lo ciudatá Roch qu' es molt filantròpich, ¿quina se 'n féu?..

A Cartagena hi há un presiri. En ell va á pararhi tota la pilleria d' Espanya. Lladres, assessins, falsificadors, delincuentes de totas las calanyas, van á depurarse en aquell centro de correcció.

Als presidaris de Cartagena lo ciudatá Roch no 'ls repartí la sopa, que aixó era denigrar-les, posantlos al costat dels obrers que s' han quedat sense feyna.

Lo que 'ls repartí 'l ciudatá Roch fou un fusell á cada hu, los obrí las portas de la gabia, y 'l mon es vostre minyons, voléu y fora, que ample es Cartagena y fusell tenu per fervos respectar.

¡Oh sublime pensament del ciudatá Roch! ¡Oh puresa de ideas may prou alabada!..

Deyan alguns que 'ls cantoners mereixian anar á presiri; pero tú celeberrim Roch, demostras que, al revés, los presidaris son dignes de venir á formar los cantons.

La festa de Sant Roch passa aquí desapercibuda; pero en avant no pot ni déu passarhi.

Lo sant de un senyor feudal s' ha de celebrar ab tota clase de festeigs, dintre del seus dominis.

Nosaltres voldriam que cad' any hi hagués gala ab uniforme. Mentres aquest uniforme fós la jaqueta y las calsas de burell ab vias grogas y aquolla catxutxa sense visera tant característica, se realisarían los desitjos de la opinió pública.

Será una ditxa pèls espanyols veure també en los anys successius que hi ha besa-manos en tots los presiris d' Espanya.

Es una festa aquesta que se la mereix lo senyor feudal de Cartagena.

Es una festa que no se l' hi pot negar. Ell l' ha fundada, y una institució feta per un senyor tant respectable es bèn digne de ser conservada.

Nosaltres donchs escitém á n' en Martinez Campos y al almirant Lobo á que s' afanyin.... Quan mes aviat sigan dins de Cartagena, millor: quan mes á punt tingan las cosas perque l' any que vé puga celebrarse la festa de Sant Roch, millor encare.

De la festa lo deliri sense grilló ni cadena ha sigut á Cartagena: l' any que vé será á presiri.

BATALLAPAS

A aquestas horas la Assamblea deu haver suspés las sessions.

A veure are si 'l govern de 'n Salmeron sabrá aprofitar lo temps.

¿S' ha acabat lo dels caps calents de Andalusia?

Donchs brillo y cap al Nort.

Ha sigut votada la lley cridant á 80 mil homes de las reservas.

La patria sstá en perill y es precis que tothom hi posi 'l coll.

Será molt sensible per alguns joves tenir que abandonar la familia per dur lo fusell.

Però mes val durlo per necessitat quan una guerra salvatje assola 'l país, que no pas permetre lo triunfo de un rey que dels soldats ne fá miserables lacayos.

La Diputació Provincial s' ha reunit un d' aquestos dias en sessió extraordinaria al objecte de ocupar-se de l' ús que ha de fer de las facultats extraordinarias que l' hi ha concedit lo govern.

Recordin los diputats que 'ls carlins fiblan qu' es un contento, y no reparin en medis de donar una satisfacció als pobles de fora tan oprimits, solament perque 'ls carlins casulans tenen ample l' espay.

En Becerra va pronunciar un discurs declarantse republicá unitari.

Ay gracias á Déu!.. Nos ha tret un pes de sobre....

Si s' hagués declarat federal, si que amigo 'ns desacreditavam.

S' han celebrat algunas reuniones ab objecte de realisar l' idea d' erigir un monament á la memoria del infortunat y brau brigadier Cabrinety.

S' ha nombrat una Junta que activi 'ls treballs necessaris.

Se donará una gran funció musical y literaria á la Llotja á la qual contribuirán los millors artistas y poetas de nostra capital.

Se celebrarán funcions en diversos teatros pera allegar recursos.

Y finalment s' obrirá una suscripció en las quatre provincias catalanas.

Nosaltres no duptém un sol instant de que tothom sabrá donar una mostra d' agrahiment al mártir d' Alps, contribuint á hon-

rar la santa memoria de qui tant pródigament doná la sanch de las sevas venas per l' honra de la llibertat y de la patria.

Lo xicot de Napoleon ha fet un discurs. ¡Oh llabis infantils desitjosos de menjar los bescuits del poder! ¡Ab quina eloquencia vos espressariau!..

Los carlins á Sant Hipólit han fusellat á un jove pèl sol delictes de ser republicá.

Similia similibus curantur.

Quasi ja es hora de que s' apliqui aquest principi saludable.

Lo Comité de Cartagena se n' anat á Escobreras, ab lo intent de fer esquitjar al poble la cantitat de 12 mil duros.

Com que no 'ls hi han donat, se n' ha endut presos al arcalde y á gran número de majors contribuyents.

Aixís vá 'l mon per aquella terra.

Los presidaris en llibertat y 'ls que no 's deixan robar á la presó.

Es un modo especial d' entendre la moralitat y la justicia.

En una sortida que feren los sublevats de Cartagena n' han sigut copats nns trescents.

En Martinez Campos tè mals jochs y quan convé copar, copa.

Ningú tè tanta patxorra com certs diputats de l' esquerra.

Un d' ells, en Gonzalez Chermá se 'n vá á Castelló, proclama 'l Cantó: fá que en Cucala obtinga una victoria important; d' allí salta á Valencia, forma part de la Junta: fuig aixís que vé la repartició de las xufas, y pòchs dias mes tart se presenta á l' Assamblea á l' objecte de votar en contra del llamament dels 80 mil homes de las reservas.

Alli quan un diputat s' estranya de la seva conducta respon qu' está en lo seu dret.

Y tè rahò: está en lo dret de protegir l' insurrecció carlista desde Castelló y desde Valencia: está en lo dret de protegirla desde l' Assamblea, está en lo dret de riure's de la vergonya. Aquest es un dret com qualsevol altre.

Lo mateix Gonzalez Chermá quan l' insurrecció federal del 69 no volia aixecarse, y á tots quans l' hi pregavan que dés la vèu de «á las armas» los hi contestava que la frontera era molt distant.

Ah! es que llavors no hi havia carlistas pera protegir.

Res mes salat que l' esquerra de l' Assamblea.

La guerra civil creix, s' estén com un mal lleig per tota Espanya, y 's fan necessaris recursos extraordinaris per combátre-la ab energia.

Lo govern demana á l' Assamblea homes y diners.

L' esquerra comensa á eternisar la discussió, valentse de rahons de péu de banch.

Tot per poder dir després que 'l govern no treballa.

Y aixó que si ells fossen al poder hasta capassos serian de deixar anar los presidaris per sostenirse.

En Mariano de la Coloma diu qu' está á punt d' aixecar una nova partida.

Densá qu' en Figueras vá treure'l del colomar de Monjuich, aquest *colom* está esgarriat. Que no fassa cosas, no siga que 'l cassin.

Lo convoy que vá sortir cap á Berga arribá al seu destino.

Però pèl camí los nostres soldats tingueren de batre's contra forasas superiors y magníficament possessionadas.

Apesar de tot la victoria coroná 'ls seus esforços.

Quan hi ha voluntat y disciplina, las cosas surten sempre bé.

Gloria als braus defensors de Gironella!..

En aquestos temps que tant se parla de Juntas de vigilancia, seria bó que 'ls que tenen ganas de formarla s' armessin y anantse'n per fora comensessin per *vigilar* las vias ferreas, á fi de que no quedessin per res del mon interrompudas las vias de comunicació.

Aquesta es la *vigilancia* que are com are es mes convenient.

Lo conde de Chambord y 'l conde de París tractavan de fer la fusió.

Pero 'ls seus partidaris diuen que no n' hi ha de fets.

Aixó es lo principal argument contra la monarquia.

En aquestos temps los reys proposan y 'ls pobles disposan.

Numerosas foras están entretengudas á Cartagena.

Mentres tant en lo Nort passen de 25 mil los carlins qu' están sobre las armas.

No 'n pot ser d' altre sino que los del Nort s' alegran de lo de Cartagena y 'ls de Cartagena de lo del Nort.

Per are la causa carlista es un arbre que té dos branques.

REPICHIS

En Miret ha entrat á Igualada.

Mentres los contribuyents amanian los quartos per pagarli la contribució, ell se feya dar una serenata.

Si jo podia agafarlo á n' en Miret la serenata que'l hi daria fora de xiulets... de balas...

En Cucala féu fusellar en Alcalá de Chisvert á un tal Bosch, carlista; pero bon home segons diuen, qu' era gran amich del cabecilla Vallés.

Armonías carlistas, dentelladas de llop y mals lletxos son una mateixa cosa.

Lo fill de Napoleon lo dia 15 de Agost en lo discurs que pronunciá digué qu' ell «era tot del poble y pèl poble.»

De dabó?..

Donchs sent aixis, are qu' es tendret encare, lo millor que podria fer seria anarse'n á Fransa al objecte de que l' rostissen ab patatetas.

Fora un menjar deliciós per las mares que van quedar sense fills á consecuencia de la guerra franco-prussiana.

Los carlins han demanat la contribució á Gracia.

Pero l' han demanada no mes que per fer-nos gracia á nosaltres.

¡Ja veurán, quin toch de sematen si arriban á acostarse!

Lo príncep Alfonso diu que s' encomana á la Providencia.

La Providencia—Sociedad de seguros contra incendios.

Lo nen Alfonso, fill de la Baleta ha manifestat desitjos de que 'ls seus partidaris no treballin pera colocalo al trono fins qu' haja cumplert l' edat de 25 anys.

Ni á 25 anys, ni á 25 mil.

RESULTATS DE LA CALOR.

Que Cartagena y Valencia, Sevilla y altres ciutats hagin comes disbarats ab sa boja impaciencia:

Que causi á tothom horror conducta tan criminal, es pera mi, (hu dich formal,) *resultat de la calor.*

Que Pozas, Maza y Contreras, Borreguero y altres gats, amants tots dels entorxats, y pescadors de carteras, treballin ab gran furor per la gent *cantonalista*; ¡es, mirat cert punt de vista, *resultat de la calor!*

Y que mes d' un diputat ab actitud facciosa, olvidi la missió honrosa que 'l poble li ha confiat, per mes que un amarch dolor causi aqueix obrar ignoble, ¡oreume á mi, que 's sols ¡oh poble! *resultat de la calor!*

BOIXOMPIFAIG.

Los sublevats de Cartagena fan moneda. Per supuesto que també farán butxacas.

Entre l' uniforme de 'n Contreras s' hi vá trobar un casquet brodat per l' istil del que duyan los condes de l' Edat mitjana y 'ls Duxs de Venecia.

Potser si que en Contreras volia fer de primer galan en alguna tragedia.

Pobret! L' hi han près la gorra.

Diu que 'ls sublevats de Cartagena han deixat anar los presidaris perque quan los toqui á n' ells anar á presiri estarán mes amples.

Las precaucions sempre son bonas.

Los Estats Units han produhit durant l' any darrer sis milions de barrils de petróleo.

Si á n' als Estats-Units hi hagués carlistas, com se 'n lleparian los bigotis.

Mr. Thiers se 'n vá á Suiza.

A una república federal.

Qu' estudihi forsa.

Dias endarrera tractavan de fusionarse las dos branques borbónicas d' aqui Espanya.

¡D. Carlos y D. Alfonso! Vaya un parell.

La fusió no vá poder ferse, perque segons parer dels agronomos es impossible empaltar rabaquets ab carabassas.

A Puerto-Rico s' ha plantejat lo títol primer de la constitució.

Lo fet ha produhit general alegría.

Espanya dona las claus de casa als fills que fan bondat.

De aquesta manera Puerto-Rico tindrà llibertat de retirar á l' hora que l' hi dónga la gana.

—En que se semblan los carlins á la clava-guera d' Atarazanas?

En qu' empastifan l' atmósfera.

CANTARELLAS.

Pare:—¡Qué vol dí carlista?

—Vol dí destrucció, mal any, sangonera, cranch, llagosta, rey, petróli, y agua-rás.

Quant lo brau Saballs ataca sempre 's queda un tros enllá

—¡Hèroe del vil fanatisme fins atacant vás atrás!

Pensant avuy que certs temples en quartels s' han transformat dich jo:—¡si será que fassin també huelga 'ls capellans!

Lo cabecilla fra Pere diu qu' es tot un Cardenal, mes ben dit, tot una lepra de resultas d' un sotrach.

—Quant lo Sét entri á Madrid te compraré unas faldillas.

—Milló fora que m' compressis algun llibre d' aná á missa.

¿Quin nom los sembla faria per un gos que m' han donat, lo *Muíxi, Quico, Cucala, Barrancoi ó Nasratat?*

A casa la Mariagneta no hi há pubilla ni hereu, com que l' pare no té un xavo hi há igualtat devant la lley.

—Quant Don Carlos set triunfi prometo ser tèva Joan,

—Bueno, noya, 'm felicito, y hasta l' any dos mil y tants.

Veyas Tano si es Católich Mossen Silvestre Cascall que fins quan parla, reparo qu' está tirant capellans.

Diu que cada carlí porta una corona en lo cap.

—Está clar, si 'ls Cabecillas casi tots son capellans.

—Deixi n' Cinto pèl mèu compte y transigirá de veras.

—¡Vosté no l' coneix Don Candi! es deixepde de 'n Contreras.

M' han dit que 'ls Carlistas pagan tot quan menjan, puntualment.

—No 'u dupto, se sap que 'ls lladres son los que pagan mes bé.

—Fes que hi haja un bon caliu qu' estich de fret tremolant.

—Mortifiquis una mica que ja s' acosta 'n Saballs.

Diu que Don Carlos lo ximple ha renyit ab Llucifer perque está incendiand pobles sense l' seu consentiment.

—«Hont falta un cap tot son peus,» diu un ditxo catalá, es per això que 'ls Carlistas l' han donada en caminá.

En mitx de *múixins* y *cucas* entre *cercas* y *barranchs*, veig per tot arreu *Contreras* per tot arreu veig *trist-any*.

Y entre ministeris mixtos, misteris ministerials y ministros misteriosos, veig lo poble *administrat*

Per ço Lopez, vaitx veyent que la fe-de-ral vá á sou

paciencia y dí com l' Emilio: —«ants que tot som *Espanyols*»

A. F. O.

CONTOS

Un gastrónomo molt supersticios, aná á una fonda y 's féu servir una dotzena d' ostras. Al tenirlas al davant comensá á plorar. —¿De qué plora senyor?... l' hi preguntá 'l mosso. —Ay! esclamá 'l gastrónomo: Dotz' ostras y jo, som tretze en una taula. ¡Tretze! Al cap de i' any se n' ha de morir un, y tinch por de que no siga jo la víctima.

Hi ha gent tossuda; pero com un conegut meu n' hi ha ben poch. Lo seu gust era contradiir á tothom, y amigo, quan deya una cosa, ja 'n podia tenir de ranó l' altre; lo qu' es ell no cedía may.

Vingué que un dia tingué un treball y quedá com mort.

La séva familia 'l vestí y 'l dugueren al cementiri.

Ab los sotrachs del camí vá rebifarse, y avants d' enterrarlo 'l metje l' examiná y digué:—Aquest home no es mort.

¿Creuria que per contradiir al metje no vá moures ni una mica: 's contingué la respiració y 's deixá enterrar?...

Aquest amich meu se sembla á las classes conservadoras, que avants que ajudar á la república, per no regoneixe qu' es bona, 's deixarán fer micas.

Passan tres terraires montadas en tres burros, y 's troban ab tres mosquits montats en tres cavalls.

—Eh! noyas, ¿cóm van los ases?... preguntan.

—A dalt de caball, contesta una de las terraires.

Un rey del temps de la picó anava á cassar. Alló que fan los reys trobantse á fora, que 's tornan franchs y hasta menjan, si convé ab cullera de fusta, es lo que l' hi passá al rey del quento veientse davant d' una casa de pagés.

Entrá y al trobar al amo ocupat á donar menjar á mes de cinquanta tocinos l' hi digué: —Bon home aquesta es la cort mes numerosa que hi vist en ma vida.

—Mes numerosa es la vostra esclamá 'l pagés, al veure que arribavan dos ó trescents homes del seu servey.

—¿No t' hi dit que 'm cridessis dematí, deya jo un dia, tot cremat á la criada de casa. —Que vol que l' hi diga jo ja hi entrat; pero com que hi vist que dormía....

Hi havia un militar que 's deya Blanco. Un soldat l' hi apuntá la carrabina. —¿Que fas, gat?... l' hi digué 'l del seu costat. —No res, home: vaig á tirar á n' al blanco.

EPIGRAMAS

A visitá á n' en Miquel Varen anar dos senyors Y 's trageren lo sombrero Com mana l' educació. —No fassan cumpliments, deya en Miquel tot obsequiós. —Gracias; fa calor.—Cubréixinse ó sino 'ls cubriré jo.

M.

Un que cinquant' anys contaba y era coix de naixement se casá y deya la gent: —Quien mal anda mal acaba.

K.

—Tinch molt talent, deya en Mas, y hasta si vosté ho repara algo hi porto aquí á la cara: —Sí, ja 'u veig, hi porta 'l nas. H. DE C.

Parlant de cosas estranyas deya un jove á D. Bertran: —No hi ha res que 'u siga tant com son las cosas d' Espanya. F.

—Xich; me vols comprá un rellotje?... —¿Quan ne vols?... —Oh no, Pancrás jo vull dirte que tú 'l compris y després me 'l donarás. T. DE R.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas y endavinallas que anidm insertant per torn, segons son merit los ciutadans Boixompifaig, Company de 'n Llosas, Gatillepis, Fabalet del Suria, Un guanter, Val si adoba, Fullaraca y Grepia, Faliuhet, Crispinet Crospis, Simon del Orni, L' embruta cuynas, Pau Pallús, Primerench Dú, Un petrolista, Pep Ballara, Gestus, Un cómich d' Horta, y L' oncle Beserolas.

Un sabater de Sans—Aprofiarém una de las sévas cantarellas.—Trompa—Envihito que vulga, sempre l' hi agrahirém.—Apotecari de Premiá—Lo seu soneto té un bon pensament; pero está algo mal verificat.—Xamflis—La cantarella de vosté hi anira.—Un cómich d' Horta—Si 'ls epitaflis que 'us envia fossen cómichs com vosté no hi hauria inconvenient en publicarlos.—Ciudadá Noca—Aprofiarém un epigrama.—Un enganyat—Le sonet de vosté, es com una guitarra destrempada.—Ali Beco—La séva poesia es boniqueta: quan no tinguém cosas de mes oportunitat la publicarem.—Gestus—Algun epigrama de vosté anirá: los altres pecan per vers.—Pepet Ballcaru—També l' hi publicarém lo seu.—Mirapeix—Ne olvidi que la nostra campana es de Gracia: no 'ns envihi res sosso.—Quimet Gumetas—Nosaltres voldriam complaire'l; pero las condiciones del periódich no 'ns ho permeten.—B. del C.—La séva poesia no es del tot del nostre género: tal vegada l' aprofitem quan las circunstancias nos ho consentin.—Pau Pallús—Mirarem d' insertar lo seu epigrama.—Ciudadá Escofet—Enterats.—Un Cerdá—Los versos de vosté en molts punts son xistosos; pero la verificació deuria llimarse bastant.—G. Ll.—Los versos del seu soneto haurian de dur crossas per no coixer.—Un jove poeta—Quan serà mes vell, tal vegada ho farà millor: per ara consóis ab aquesta esperansa.—L' embruta cuynas—Moltas cosas de vosté serán ben aprofitadas.—Rey Nineta—Gracias pel seu elogi; pero ja veu que no podem alabarnos nosaltres mateixos.—Faliuhet—Agrahim lo que 'ns remet: n' aprofitarem bastant.—J. C.—Idem, idem.—Llumaneras—Sembla que ab la flama de las llumaneras rambé s' hi poden fregir bunyols.—Quelmi Fuga—Aprofiarém algun dels seus cantars.—Pere Pau Parera y Cot—Idem per lo que 's refereix als seus epigramas.—Company de 'n Llosas—Si 'ls seus epigramas no fossen tant grassonets, encare podrian molt bé anar.—Pere Peret Perico—Mirarem d' insertar algun dels seus epigramas.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

Lo moro creyent está que MA-HO-MA son profeta á sa PA-TRIA tornará tenintli la LLANTIA neta.

Han endavinat las tres solucions los ciutadans Crispinet Crospis, Faliuhet, Fullaraca y Grepia, Granota, Val si adoba, Corinda, Xino Patrocini, Un guanter, Fabalet del Suria, Gatillepis, Un Cassanench, Company de 'n Llosas, Nissus, Boixompifaig, Pepet del Ensanxe, L' oncle Besarolas, Un cómich d' Horta, Gestus, Pep Ballaru, Lo ciudadá Nyoca y Xamflis.

Han endavinat las primera y tercera Uu Petrolista, Apotecari ne Premiá, Un bromista d' Arenys de Munt, Trompa, Un geperut de Sabadell, J. Hus, R. Nivell, Galopa y Morronyo, Primerench Dú, La Tia Quiscarria, Josepet Bernadó, R. B. de F., Un gat de mar, Confessor de D.ª Blanca, Un federal de Besalú, La Pubilleta de casa.

Finalment ha endavinat las primera y segona un sabater de Sans, y la primera no mes Pau Pallús de Sabadell.

XARADA

I

Quan jo n' era petitet á las estacions anava y per fer algun ralet

y passá un rato dístret á poder, bultos portava. Es lo hu que una ocació per portar un hu invertit plé de des, un gran senyó que crech qu' era regidó va darne un tres invertit.

Era tant lo que pesaba lector lo que jo t' hi dit, que la set ja m' abrusava y no podent ja dir fava vaig beure un dos ab dalit.

Home es mon tot, car lector mol sabi, te un talent gran y també té molt bon cor, y es per l' Espanya un tressor que molts l' están envejant.

FULLARACA Y GREPIA.

II.

Molts homes sense primera sent lo tot, sols van buscant ferse molts duas tercera. ¡A quants pobres deixarán sense tres ni hu! Aixó m' altera.

VAL SI ADOBA.

ENDAVINALLA.

Ningú 'm véu: tothom me sent, dono mort y dono vida: en la pradera florida sempre 'm trobarás corrent.

Camino damunt del mar y entremitj del esbarser: á voltres estich rialler y altres me plau gemegar.

UN PETROLISTA.

(Las solucions en lo próxim número.)

ANÚNCIO.

GRAN LAMINA DE LA

REPÚBLICA DEMOCRÁTICA FEDERAL.

Litografiada á tres tintas por el inteligente artista Tomás Padró.

Podemos asegurar que es la mas importante de cuantas se han publicado hasta ahora y la mas adecuada para corporaciones oficiales, colegios y escuelas de educacion, Oficinas, Ate-neos, Circulos, Casinos, etc.

Está impresa sobre papel del mas superior y mide 4 palmos de alto por 3 de ancho.

Su precio es solo de 12 reales para que puedan adquirirla todos nuestros correligionarios á quienes la recomendamos.

Se halla de venta en varios establecimientos de esta ciudad y en la librería de Lopez, Rambla del Centro núm. 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo. 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.